

komme over Krisen f. Eks. ved Indførelse af Importregulering for derved at holde de industrielle Virksomheder i Gang, som findes her i Landet for Øjeblikket. Det vil sikkert være en økonomisk billigere Maade at komme over Krisen paa, end dersom vi skal have Arbejderne gaaende ledige og give dem Understøttelse, som Skatteyderne maa betale. Naar vi har Fabrikkerne, som dog skal forrentes, vedligeholdes og afdrages, og vi saa kan indføre de Raavarer, vi ikke selv har, i alt Fald noget billigere, end vi kan indføre de færdige Varer, forekommer det mig, at det maa være samfundsmæssigt klogere, mere økonomisk, at vi selv forarbejder disse Varer end at købe dem. Baade moralsk og økonomisk vil det derfor være klogt at holde Industrien i Gang, saa vidt muligt, selv om det gaar ud over gamle Doktriner.

Jeg ved, at mange Tusinde Landboere er enige med mig i disse Betragtninger, og hvis Rigsdagen har den fornødne Villie, er jeg overbevist om, at der vil kunne findes Midler til at komme igennem denne Krise paa en nogenlunde taalelig Maade. Men selvfølgelig maa de Midler, der skal ofres, ikke gaa i de forkerede Lommer. Der maa ved Kontrol og Prisregulering skaffes Sikkerhed for, at de virkelig gaar til at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Det maa være Betingelsen for, at man overhovedet beskæftiger sig med Importregulering. Men naar det sker, er det min absolutte Overbevisning, at der vil være saa megen økonomisk Sans i Landbefolkningen, at den kan se, at dette er rigtigt, og hvis Venstre ikke vil være med hertil, men vil tage et Valg paa dette Spørgsmaal — og det vil jo det ærede Medlem Hr. Pinstrup, han sagde, at han havde ønsket det hele Tiden og fremdeles var af den Mening —, saa tror jeg, vi fra vor Side med Glæde kan se hen til en Valgkamp paa dette Grundlag. Jeg tror, vi vil have gode Betingelser for at gaa til Valg paa dette Spørgsmaal, ogsaa ude paa Landet, ogsaa i de Kredse paa Landet, hvor Venstre er stærkest — jeg tænker ikke mindst paa Vestjylland. Gamle Doktriner kan være gode nok, men det er mere værd at føre en Politik paa Realiteter. Det tror jeg, alle maa være enige om, ikke mindst Landboerne.

Bresemann: Det ærede Medlem fra Silkeborg, Hr. Jacob Christensen, fremsatte forleden Dag nogle Bemærkninger om Forholdet mellem Staten og Kommunerne.

Jeg kunde ønske ligeledes at gøre nogle Bemærkninger om dette Emne. Det har været Skik og Brug i flere Aar at fremsætte urigtige Paastande om vore Købstadkommuners økonomiske Stilling, og Føreren paa dette Omraade har været en Mand, som jeg synes ikke netop havde den Op-gave at sprede Mistro til Kommunerne eller til vore Kreditforhold, nemlig Statsgældsdirektør Andersen. Fra den Side er der baade i Pressen, ved Møder og paa anden Maade fremsat saadanne Paastande som, at vore Købstæder er daarligt administreret, at de arbejder letsindigt, og at deres økonomiske Stilling er meget slet. Jeg siger: det er neppe den Opgave, der burde ligge Statsgældsdirektøren nærmest. Thi det er jo ganske sikkert, at hvis vore Kommuners Kredit bliver ødelagt i Udlandet eller mistænkeliggjort her hjemme, vil det ogsaa gaa ud over Statens Kredit; en Stat, der bestaar af saa og saa mange økonomisk ødelagte Kommuner, er ikke meget værd i Pengeverdenens Øjne hverken herhjemme eller derude, hvor vi ofte maa søge Laan. Jeg synes derfor, at Statsgældsdirektøren, selv om hans Oplysninger havde været rigtige, burde have været noget tilbageholdende med at fremsætte dem Gang paa Gang overfor Offentligheden, og det undrer mig, at det ikke er lykkedes den højtærede Finansminister at lægge en Dæmper paa Statsgældsdirektørens Lyst i denne Retning. Men nu er Forholdet oven i Købet dette, at de Oplysninger, der er fremkommet fra den Side, aldeles intet har med Virkeligheden at gøre. En Del af vore Købstadkommuner har ladet deres Regnskaber undersøge af forhenværende Minister Hassing Jørgensen og Direktør ved Københavns Skattevæsen Skaarup. De Kommuner, som har ladet saadan Undersøgelse foretage, udgør ca. $\frac{1}{3}$ af samtlige Købstadkommuner, og det Resultat, Undersøgelserne har bragt, viser, at disse Kommuner allerede for et Par Aar siden kunde godtgøre gennem deres Statusopgørelser, der blev optaget med stor Forsigtighed, at de gennem de forløbne 8 saakaldte Krigsaaar havde undgaaet at have Underskud, havde undgaaet at optage Laan til deres Driftsudgifter. Jeg tillader mig at tro, at i de to sidste Aar, siden disse Op-gørelser foretoges, er de paagældende Byers Status forbedret betydeligt. Jeg har undersøgt de øvrige Købstadkommuners Stilling efter deres egne Statusopgørelser og Regnskaber, og jeg tør med meget stor Bestemthed udtale, at samtlige Købstad-